

Ion og saaledes skiftevis. Man har naturligtvis ikke været blind for de Mæmper, der klæbe derved, hvoraf dog navnlig kun een er særlig fremtrædende, og det er den, at ved de større Koncentrationsøvelser, som ville vare mellem 15 og 20 Dage, vil det Regiment af Brigaden, som rykker ud dertil med Lutter indkaldt Mandskab, ikke faae den ene af sine Batailloner med, men maatte for disse 15 a 20 Dage suppleres ved den Bataillon af Brigadens andet Regiment, der har indkaldt Mandskab. Imidlertid har Mindretallet dog troet, at det, forsaavidt Garnisoneringsforholdene allerede nu medførte eller i Fremtiden maatte medføre, at en Brigades to Regimenter bleve henlagte i samme Garnison, det da vilde være rigtigt, at Krigsministeren kunde fordele Rekrutterne paa den først angivne Maade, og i saa Henseende have vi da stillet et Ændringsforslag om, at en saadan Bemyndigelse ved Loven gives Ministeren. Jeg skal endnu med Hensyn til Fodfolket gjøre en enkelt Bemærkning. Jeg skal nemlig henlede Opmærksomheden paa, at 3 Medlemmer af Mindretallet have ønsket at give et yderligere Støb til den Bevægelse, der har fundet Sted i Befolkningen for Udvillingen af en større Skydefærdighed, ved til Erhvervelsen af denne i fremragende Grad at knytte en Fordel med Hensyn til Hjemsendelsen. Det dertil sigtende Ændringsforslag findes, om jeg huser ret, under Nr. 17, og de 3 Medlemmer have da tænkt sig Sagen ordnet saaledes, at ved Fodfolket forlods, uden Hensyn til den foretagne Lodtrækning, den Sjettedel af de Menige skulde hjemsendes, der havde vist sig dygtigst i Skydning, dog kun forsaavidt de henhørte til den bedst uddannede Halvdel af Mandskabet. Med Hensyn til de andre Vaaben da har Mindretallet fuldstændig kunnet slutte sig til Regjeringens Forslag, med Undtagelse af et enkelt Punkt, hvor de samme 3 Medlemmer, jeg nu omtalte, have ønsket en Forandring, nemlig ved Rytteriet. Saaledes som Lovforslaget bestemmer, skal jo alle Rytterregimenter hvert Aar indkalde tredie og fjerde Aars Mandskab, hvorved Eskadronerne bringes op til 100 Mand, og med disse skal da Exercertiden gennemføres. Det er jo klart, at, naar Mandskabet ligger et Aar til Tjeneste, vil der derved bevirkes, at hver Mand, foruden sin Tjenestetid, faar to Indkaldelser, medens Mandskabet ved Fodfolket kun faar een Gjenindkaldelse foruden den faste Tjenestetid. Det er denne Ulighed, den mindre Del af Mindretallet har ønsket at raade Bod paa ved at fastsætte, at kun de 2 af de 4 foreslaaede Regimenter skulle indkalde 3die og 4de Aars Mandskab. Situationen vil altsaa blive den, at af de 4 Regimenter have de 2 deres Rekruter og det 2det Aars Mandskab, som er til Tjeneste Aaret rundt, plus det indkaldte 3die og 4de Aars Mandskab, medens de andre 2 Regimenter under Exercertiden kun have Rekruterne og det Mandskab, der har ligget til

Tjeneste det sidste Aar. Der er endnu et Spørgsmaal, som for alle tre Vaabens Bedkommende særlig har tildraget sig Mindretallets Opmærksomhed, og det er Spørgsmaalet om Forsyning med værnepligtige Befalingsmænd. Det er jo, og det maa anerkendes, fra Flertallets Side, at egentlig Stødet er givet til den Retning, at udtyde Værnepligten saaledes, at man af den Værnepligtige kan fordre al den Ydelse af Tjeneste, som hans Gøner og Kræfter formaa at give i Statens og Hærens Interesse, og det er saameget mere paaskønnelsesværdigt, som det jo i og for sig ikke er en meget populær Tanke og aldrig har været det, at f. Ex. Underforporaler, o: netop de Flinkeste blandt de Menige, skulle ligge længst inde til Tjeneste; men naar man gaar ind paa denne hele Betragtning af Forholdet, saa forekommer det blot et godt, men ogsaa et tilstrækkeligt Befalingspersonale, og at hvert Expedient, som ikke fører til dette Maal, helst bør søges undgaaet. Naar man nu underkaster det en nøagtig Undersøgelse, hvormange værnepligtige Befalingsmænd af Underklasserne det maatte anses for høist nødvendigt at have til Stede, er man kommen til det Resultat, at Regjeringsforslaget neppe er gaaet tilstrækkelig vidt i Lovforslagets § 11, og man har derfor stillet et Ændringsforslag om at forhøje Antallet af de Befalingsmands elever, der udtages ved de forskellige Vaaben, saaledes at der derved bliver sikret et tilstrækkeligt Antal i paakommende Tilfælde. Man har saa meget mere ønsket Let, som man derved vilde undgaa det Expedient, der findes angivet i Slutningen af Lovforslagets § 13, hvorved i paakommende Tilfælde disse Mangler skulle afhjælpes, og man har da foreslaaet, at denne Slutningspassus skulde udgaa. — Dette er de Bemærkninger, jeg paa Mindretallets Vegne skulde tillade mig at fremsætte med Hensyn til de Afsnit, som her ere under Forhandling, og jeg skal nu blot tillade mig for mit eget Bedkommende at gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til et Par Punkter, hvori min Anskuelse ikke har kunnet lade sig bringe i Overensstemmelse med enkelte andre Medlemmer, og jeg skal da først omtale de Differentierpunkter indenfor selve Mindretallet, som jeg allerede har berørt. Det ene af disse vedrører, som sagt, Rytteriet, idet nemlig den mindre Del af Mindretallet foreslaar, at der ved Rytterregimenterne kun hvert andet Aar skal indkaldes 3die og 4de Aars Mandskab, medens Regimenterne hvert andet Aar skulle nøies med Rekrutterne og det Mandskab, der er inde til Tjeneste. Jeg har ikke, saa meget end Tanken tiltaler mig, kunnet tiltræde dette Forslag, og Grunden dertil er den, at jeg ikke ser rettere, end at Uvælskerne ganske betydelig vilde lide herved. Sagen er nemlig den, at ved det Antal Mænd, der udskrives til hvert Regiment om Aaret, vil ved dette Forslag Rytterregimenternes Eskadroner